

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 82.

Z KRAKOWA DNIA 13 PAZDZIERNIKA 1816 Roku W NIEDZIELE.

z Warszawy dnia Października.

Dnia 30 z. m. między godziną 7mą i 8mą wieczorem, Najjaśniejszy Cesarz i Król, Pan Nasz Miłościwy uszczęśliwił mieszkańców tej stolicy, przybyłem tu swoim, w nappożądajszym stanie zdrowia.

W orszaku N. Pana znajdują się: Xie Wolkowski Major Jenerał wojsk, tudzież Jenerał-Adjutant J. C. R. Mości, Hrabiowie, Wiarowski i Ozarowski Jenerałowie-Adjutanci, i kilku Adjutantów, &c.

Najjutrz po przyjeździe N. Cesarza i Króla, słożyli Mu obecni Jenerałowie i Oficerowie hołd uszanowania, a byli przedstawieni przed J. Cesarzewiczowską Mość W. Xięcia Konstantego. Po tem przedstawieniu pojechał Monarcha na poradę zmiany straży, odbywającą się zawsze na dziedzińcu pałacu Saskiego, w na której bywa codziennie. Jadącego tam pozdrawiają zawsze mieszkańcy okrzykiem Niech żyje Cesarz i Król! Tegoż dnia w południe raczył N. Pan odjechać Namiestnika swojego, u którego pół godziny zabawił. — Dnia

tego b. m. z rana odebrał Monarcha hołd uszanowania od Senatorów i Ministrów, których Mu Namiestnik przedstawił, tudzież od Radców, Stanu, Władz Administracyjnych i Sądowych, przez Ministra Sekr: Stanu przedstawionych. — D. z, Senatorowie, Ministrowie i Jenerałowie mieli zaszczyt obiadowania u N. Pana. Tegoż dnia z rana przedstawiono Mu Dwór Jego Królewski. — Wczoraj był liczny i świetny bal u Namiestnika Królewskiego, który N. Pan raczył obecnością swoją zaszczyścić, i rozpocząć tańcem Polskim z JW. małżonką Namiestnika. Obecność Monarchy ożywiła zabawę dla Niego poświęconą, która dopiero około północy opadła, napelnivszy Gospodarstwo domu i balu, tudzież świetne grono zaproszonych obójei płci osób niewymowną radością. — Dziś, tej właśnie chwili, wojsko tak składające osadę stolicy, które też z różnych stron Kraju ściągnięte, odbywa popis przed N. Monarcha pod Powątkami.

Jego Cesarzsko-Królewska Mość Pan nasz Miłościwy raczył najlaskawiej mia-

nować w dniu 1szym b. m. Sędziami w Sądzie Najwyższej Instancyi Królestwa Polskiego, WW. Plichtę i Chelmieckiego Sędziów appellacyynych, tudzież Węgłęńskiego Członka Delegacyi Administracyyney.

Ziechał tu w tych dniach z Petersburga, Cesarsko-Ros. Sekr. Stanu do Spraw zagranicznych, Hrab. Capo d'Istria,

Z Petersburga d. 30 Sierpnia d. k.

W dniu 23 b. m. umarł tu po długiej i ciężkiej chorobie, Carewicz Gruziński, Julon Herakliewicz, syn zmarłego Cara Gruzińskiego Herakliusza. Dnia 26 zwłoki jego pogrzebione z honorami dostojności jego odpowiadającemi, w kościele Alexandronewskim.

W gazecie Senackley czytamy poniższy Ukaz Jego Cesarskiej Mości do Rządzącego Senatu, o wychodzcach zagranicznych, pod dniem 20 Lipca:

"Dostrzegając z przychodzących do nas przedstawień od Zwierzchności mieyscowych, że większa część wychodzców zagranicznych, którym przez Manifest pod dniem 30tym Sierpnia 1814 roku, pozwolono wybrać stan życia i zapisywać się w miastach i wsiach, nawykłszy do próżnowania i włóczęgi, rzadko je porzucają; ale przez wkorzeniony w nich nałóg do nieporządnego życia, na nowo różne popelniają swawole, i znowu za granicę uciekają, osobliwie z mieysc poblizszych granicy, zostawując gromadom, do których się zapisali, ciężar płacenia za nich podatków i dawania rekruta; dla zapobieżenia takiej nieprzyzwołości, rozkazujemy, względem tych ludzi, którym trudno jest być użytecznymi mieszczanami, albo pracowitemi rolnikami, poniższych na przyszołość trzymać się prawideł:

1) Z wychodzców zagranicznych, na osnowie przerzeczonego manifestu przybywających, do mieyskich i wieyskich gromad zapisywać tych tylko, których przyiąć dobrowolnie zgodzą się same gromady.

2) Wszystkich tych, których gromady mieć u siebie nie zechcą, a którzy ukążą się zdatnemi do woyskowej służby, do niej użyć: niezdatnych zaś do służby woyskowej, których gromady przyiąć nie zechcą, zapisywać do klasy ludzi roboczych w miastach powiatowych, nieblizkich iednak granicy.

3) Jeżeli i w tym stanie dla sprawowania się swego będą nie użytecznemi i ciężarem, w takim razie, przez wyrok gromad wysyłać ich do Syberyi, do zakładów gorzelnych, bez policzenia za rekruta.

4) Ze zaś wychodzcy zagraniczni mogą przybywać, i po terminie, przez manifest z dnia 30go Sierpnia zakreślonym, których na osnowie Ukazu pod dniem 9 Września 1805 roku, wydanego do Naczelników Guberniy granicznych, rozkazano, po oswobodzeniu ich od robót w twierdzach, osadzać we wsiach skarbowych; przeto powyższe prawidła względem dobrowolnego ich przyymowania, w przypadku zaś niezgodzenia się włóści skarbowych na ich przyięcie, zapisywania ich za ludzi roboczych w miastach powiatowych, rozciągnać i na wychodzców, mogących przybywać po zakreślonym terminie, zostawując z resztą w swej mocy zalecone przez ten Ukaz oddanie ich do robót w twierdzy, i powrocie obywatelom lub włóściom, którzy ich poszukiwać będą, nie przestępując zakreślonego terminu.

Rządzący Senat nie zaniecha, około przywiedzenia tego do skutku, uczynić należytego rozrządzenia.,,

Cesarz Jego Mość dnia 17 Czerwca potwierdził opinią Rady Państwa, względem używania oddzielnego stępla papieru na wydawanie chłopom świadectw na prawo prowadzenia handlu, bez pobierania oddzielnej za takowy papier opłaty.

Reskrypt Jego Cesarskiej Mości do Ministra spraw wewnętrznych, Rady tajnego Kozodawlewa.

"Józefie Piotrowiczu! Sprawowanie ważne w Ministerium sprawiedliwości, przez czas choroby rzeczywistego Rady tajnego Troszczyńskiego, jedną dla was przychylności Moją tem bardziej, że w tymże czasie nieprzystawałeś i w Ministerium spraw wewnętrznych czynić zadość w zupełności żądaniom Moim, około zachowania w należyłym porządku wszystkich oddziałów, Ministerium to składających. Zresztą zostaję ku wam zawsze przychylnym. Twer d. 14 Sierpnia 1816.

Alexander.

*Rzut oka na niektóre Państwa.
(Ciąg dalszy.)*

W kraju mającym narodowe zgromadzenia, niespokojni ci ludzie starają się njeimi władać, a gdy się to nie uda (jak teraz zdarzyło się we Francyi), starają się te zgromadzenia wzburzyć. Rostropna, skromna opozycja w każdym kraju, rządzonej przez reprezentantów narodowych, dobroczynną jest i pożyteczną; ale partya, przedsiębiorząca wszelkie środki, dla dążenia do swego tylko celu, usiłująca rząd osłabić, niegodziwą jest i podłą. Przez swe

to wybiegi, ci źle myślący, w różnych krajach wystawiają Burbonów w postaci fałszywey; Czwilki ich powiększają; dobro przez nich czynione, ukrywają. Ogłaszają, że Burbon wie wznowili dawne systema feudalne, niezmiernie powiększają zdarzone niespokojności, a zmyślają, których ani było; rozg'aszają, że we wszystkich od Francyi oderwanych krajach, panuje nieukontentowanie, i t. d. W gazetach i dziennikach wychwalają dawniejszych Ministrów Francuzkich Talleyranda, Fouchego, Carnota i innych. Królobóyców i wygnanych stronników Bonapartego nazywają szanownemi mężami, mówią że Ney i Miurata zamordowano, ale nie ukarano; znakomici Anglicy uwalniają Lawalletta z więzienia, i t. p.

Tak wymyślone kłamstwa rozlatują się przez gazety po całej Europie. Czytają je z poohopem i chciwością, dla tego, że wszystko, co jest więcej w gazetach, niko go nie obchodzi. Niedawno pisał Merkurj Niderlandzki, że w Berlinie wybuchnęła rewolucya! Ci ludzie nie chcą konstytucyi rozumney; chcą oni wszystko, co jest, wyrzucić; utrzymują, że trzeba wznowić obyczaje średnich wieków; że wszystkie Chrześcijańskie narody powinny się nienawidzić i prześladować nawzajem, etc. etc. Ale zwróćmy uwagę na szczególne Europy Państwa.

Niemcy. Ziemia ta, dawniey, podług miejscowych okoliczności i opinii, dzieliła się na południową i północną; pierwsza się przechylała raz ku Austryi, drugi raz ku Francyi; druga życzyła połączyć się z Prussami albo Hannoverem, a czasem okazywała przywiązanie do wspólnej sprawy Niemiec. Uczni i politycy, Professorowie

i studenci, kaznodzieje i nauczyciele, szkolni, Jenerałowie i niżsi oficerowie, autorowie dramatyczni i aktorowie, szlachta i chłopi... szczególnież zaś pisarze, w zwary między sobą byli walce o swoje imię- mania, z których celniejsze są następujące:

- 1) Czyli Państwo Niemieckie (a gdzież tego granice?) całe powinno podlegać jednemu Monarsze? iakiemu? i na iakich zasadach?
- 2) Czy należy wskrzesić Cesarstwo Niemieckie, godność Cesarską i inne w Cesarstwie Państwa, podług ogólnego i szczególnych praw Niemieckich, tak, jak było do traktatu Lunewilskiego? 3) Czy należy na wzór Reńskiego Związku, zawrzeć między pozostałemi od tego związku Niemieckiego Niemieckimi Państwami, Związek Niemiecki, i czy może każde w szczególności Państwo dowolnie sobie stanowić, iakie się podoba prawa kardynalne, czyli też obowiązane być powinno zachować dawne?

Ostatni ten polityczny związek utwierdzony został przez akt Kongressu Wiedeńskiego, i na zgromadzeniu Stanów Związkowych w Franforcie nad Menem miały być wyjasnione szczegóły jego natury. Otwarcie tego Seymu codziennie jest oczekiwane.

Z tych postanowień wszystkie prawie strony zostały nieukontentowane; nazywały ten związek nieprawym i niedostatecznym dla zabezpieczenia Niemiec od zewnętrznych nieprzyjaciół. Mocna partyja, w której ozoło trzymali drugiego rządu Panowie Niemieccy, rycerstwo i szlachta Rzeszy, żądała wskrzeszenia Cesarstwa Niemieckiego, utrzymując, że Cesarz Austriacki, który był głową dawniejszego związku, dosyć jest mocnym dla utrzymania części w całości i dla obrony boczny od-

napadów. Zewnętrzny ob. Mówia, że dla umocnienia prawdziwej konstytucyi Niemieckiej, należy przywrócić dawne prawa, wskrzesić dostojność Cesarską, zgromadzenie Seymu, sądy Cesarskie, zgromadzenie Stanów Kraiowych t. d. i każdemu z Panów przywrócić dawne tego państwo i prawa. Utrzymują, że Niemcy, pod takim kształtem rządu, przez drugi czas były wolnemi, szczęśliwemi i do wysokiego doszły oświecenia, a przyczyną słabości Cesarstwa, względnie do zewnętrznych nieprzyjaciół, to było, że Cesarstwo miało na obronę wojsko źle utrzymywane i źle ćwiczone. Terazniejszy systemat ziemskiego uzbrojenia, mówi też partyja, nadaje Niemcom siłę dostateczną ku obronie od wszystkich zewnętrznych napadów.

Druga partyja z zawziętością woła za doskonałością zdania w punkcie drugim umieszczonego. Chce, żeby wszystkie narody, językiem Niemieckim mówiące, między Mozellą, Mozą i Niemnem, jednego potężnego miały Pana; żeby, podług starodawnego Niemieckiego obyczaju, każdy szlachcic miał prawo być Cesarzem, i żeby między Cesarzem i narodem były pośrednikami same tylko Stany, ta partyja odrzuca szlachtę Cesarską, stałe wojsko, i t. d. i żąda przywrócenia rządu średnich wieków; żąda wskrzeszenia starodawnych obyczajów; oczyszczenia języka Niemieckiego z obcych sposobów mówienia, wprowadzenia prostego kroju odzienia; i żeby cały naród był uzbrojony.

We wszystkich ostatecznościach można znaleźć cokolwiek dobrego, równie i w tem zdarzeniu. Tymczasem pragniemy, ażeby wszystkie strony wstrzymały się od nieumiarkowania.

(Reszta potem.)

Z Wiednia d. 5 Października.

N. Cesarz Jegomość z swoją familią opuścił d. 1 b. m. Schönbrunn i przemieścił się do tutejszego zamku. Przypadałace wczoraj imieniny J. C. K. Mci stosownie do oświadczonej od dawna Jego najwyższej w tej mierze woli przeszły tu bez żadnych uroczystości. Wszyscy wierni mieszkańcy w głęchości tylko, błogosławieństwem, nabożeństwem, dobroczynnością i domowemi zapakami obchodzili ten dzień. W zamkowych teatrach śpiewana była pieśń ludu: "Boże zachowaj Cesarza", z Zapalem od wszystkich obecnych.

Z Londynu d. 24 Września.

W ostatnią sobotę w wczoraj obawiano się tu zaburzenia. Z potajemnego zapewne podurzczenia przekupnicy i szynkarze w wszystkich parafjach Londyńskich, w których najwięcej ubogich mieszka, postanowili niebrać szylingów i 6 penców, które są zatarte. Gdy dzień sobotni jest dniem tygodniowej wypłaty i razem zakirowaniem żywności na przyszły tydzień, przewidywano zatem, iż gdy wyrobownicy nie będą mogli dostać chleba i żywności za srebrne pieniądze, iż przyjdzie do klutni. Bank kazał z tego powodu na wszystkich ulicach ogłosić i po rogach poprzybić obwieszczenie, iż wszelką zatartą monetę w zupełnej wartości na nową wymieni, i tym sposobem zapobieżono zaburzeniu, gdyż wszyscy brali zatartą monetę, zwłaszcza, iż pogroźono im, iż w przypadku wzbraniania się będą pod sąd pociągnięni.

Handel zaczęła się tu cokolwiek odżywiać. Przynajmniej w ostatnim miesiącu wysłano stąd więcej towarów, niżeli w pięciu poprzedzających.

Podług sobotniej gazety Dworskiej

Lord Exmouth, wyniesiony jest na Wicehrabiego, a Kontraadm. Milne mianowany jest komandorem orderu kąpielnego, a Kapitanowie Ekins, Aylmer, Wyse, Maistland, Patersen i Koode kawalerami tegoż orderu.

Nie jest więcej tajemnicą, mówią pisma tutejsze, iż Książna Karolina znajduje się w ślaniu, który uzupełnia nadzieje narodu.

Sekretarz nawet Lorda Exmouth, P. Grimes, został w bitwie d. 27 raniony. Okręt Queen Charlotte dawał blisko 6 godzin ognia przeciw obu stronom miasta, tak dalece, iż na końcu zaledwo mu wystarczyło naboiów. Na innych okrętach też samo się działo. Lord Exmouth został przez odprysk od kuli w twarz raniony. Kontraadm. Milne, który z oryginalnem piśmie o zwycięztwie pod Algierem na fregacie Leander wysłany tu został, jeszcze dla przeciwnych wiatrów nie przybył. — Od Lorda Exmouth nadeszło tu pod d. 3 Września pismo donoszące o podpisaniu traktatu z Algierem pod wiadomemi warunkami. Wymiana tego zatwierdzeń nastąpiła d. 2 Września. Dey wzbraniał się wydać dwóch w więzieniu trzymanyh Hiszpanów, ponieważ popełnić mieli przestępstwa, ale nakoniec musiał ich wydać.

Mówią, iż Król Francuzki został pismo z powinszowaniem Lordowi Exmouth zwycięztwa pod Algierem.

W porcie tutejszym oczekiwana jest fregata Hiszpańska, na której przybędzie oprócz nowego Portugalskiego Ministra Hr. Palmela, kosztowny srebrny serwis, przeznaczony dla Xcia Wellingtona od terazniejszego Króla Portugalskiego w Rio-Janeiro zrobiony, który 100,000 f. szt. szaf

gują.

W sobotę spuszczoney został z warsztatu w Deptford nowy Szpitalowy liniowy okręt Hero, który zastępuje miejsce rozbitego w Boże narodzenie 1811 roku w Texlu powracającego z morza Bałtyckiego okrętu tegoż nazwiska.

W ostatnim tygodniu uważano w Portsmouth okoliczność, iakiey od 25 lat nie pamiętają, to jest, iż ani jednego wojennego okrętu nie było tam na kotwicy.

Z stałego lądu przybywa tu od niejakiego czasu bardzo wiele gotowych pieniędzy.

Z powodu poselstwa Króla Niderlandzkiego do Jeneralnych stanów względem ograniczenia wolności druku, przywodzą pisma nasze notę Lorda Liwerpoola, w której oświadcza: iż J.K. Mość na żądanie którego bądź Mocarstwa nie zezwoli i nie może na ograniczenie wolności druku w Anglii, która jest konstytucyją państwa zaręczona.

Lord Exmouth miał d. 3 lub 4 b. m. z swoją flotą z pod Algieru na powrót do Anglii odplynąć. — Prywatny list z tej floty donosi, iż Kapitan Brisbane w tej samey chwili kiedy odebrał rozkaz od Admirala od osłabioney już kuli w pól trafiony i obalony został. — Poległ biedny Brisbane, rzekł Admirala, i oddał Parkerowi dowodztwo nad okrętem. Podniósł się nie zadługo Brisbane i rzekł: " Nic mi jeszcze Lordzie!,, zaraz objął służbę i dziełił wszystkie trudy i chwałę świętego dnia tego.

Doniesienia z Ameryki o tegorocznych mrozach bardzo są niepomyślne, gdyż dla zimnego lata zboże nawet nie dojrzało.

Rajah Beraru, jeden z znaczniejszych

Xiążąt Indyjskich umarł w Nappore, i swego spokojnie jego następcą ogłoszony został. Postępek tego Xcia przed śmiercią był nader budujący. Odmowiwszy d. 27 Lutego swoją modlitwę, kazał wszystkim Ministrów swoich i znakomitszych urzędników zwołać, posadził obok siebie na tronie swojego syna, kazał sobie podać rachunki, przejrzał je z synem, zapłacił co był winien i darował zaległe podatki; napomniał swojego syna, aby nigdy przeciw zdaniu swych Ministrów i radców nie postępował, kazał znaczne summy pieniędzy pomiędzy ubóstwo rozdać, poczynił wiele podarunków, i tak trudnił się aż do popołudnia, w którym czasie nawięki zasnął.

Rokoszańscy korsarze południowey Ameryki zabrali pod Kanaryjskiemi wyspami 8 Hiszpańskich okrętów, pomiędzy którymi jeden, którego ładunek szacowany jest do pół mill. piastrow.

— D. 27. —

O położeniu rzeczy w południowey Ameryce zawiera Nowoiorska gazeta pod d. 22 Sierpnia, co następuje: — " Kapitan Bowers okrętu Bolina, który po 17 dniach żeglugi przybył tu z Porto Cavallo, donosi, iż Jeneral Boliwars d. 5 Lipca w Ocumares w małym porcie o 15 mil od Porto Cavallo wysadził na ląd patryotyczne swoje woysko powiększoney części z Murzynów z St. Domingo złożone, i w drodze do Karakkas uderzył na niego Jeneral Moralles z woyskiem Królewskim, i po krwawey bitwie prawie całe jego woysko zniszczył. Boliwar zostawiwszy wszystkie swoje taborry i polowe działa zaledwo z niektórymi swoiemi stronnikami uratował się na swoją flotyllę w Ocumares. Dowodca tej flotylli Biron wzbraniał się odplynąć, pe-

nieważ brakowało mu żywności; wysłani w tym celu na ład ludzie, zostali od wściekłego pospolstwa rozsiekanemi. Flotylla popłynęła nakoniec z Jen. Boliwar do wyspy Buynaires. Trudno, aby on mógł jeszcze raz pokazać się na placu wojny.

Angielski okręt Antonio, który niedawno Trypolitański korsarz zatrzymał i do Trypolu przyprowadził, został tam zaraz uwolniony, skoro dowiedziano się co pod Algierem zaszło.

Hiszpański bryg, który od brzegów Afrykańskich z niewolnikami Murzynami do Porto Rico zawinął, zapewnia, iż około brzegów Afrykańskich krąży wiele Angielskich okrętów, które już 25 Hiszpańskich okrętów powiększey części z Hawanny, należących niewolników zabraty.

Znany Real, były prefekt policyi w Paryżu i senator, przybył z swoją familią do Nowegojorku.

Rada miejska Londynu uchwaliła address powinszowania Xciu Rejentowi z powodu zwycięstwa pod Algierem. Lordowi Exmouth, jego officerom i ludowi uchwaliła podziękowanie, nadała mu i Kontraadm. Milne prawo obywatelstwa i po złotey szpadzie. Przeczytany oraz został list Feldmarszałka Rossyyskiego Barclay de Tolly do Xcia Welligtona, w którym dziękuje miastu Londynowi za honorową szpadę, którą go udarowało.

Od 1 do 15 b. m. poszły z Dowru do Francyi 2 Angielskie przewozowe statki z wojskiem, 56 pocztowych statkow z 1227 podróżnemi, 35 końmi i powozami.

P. Balguery, znakomity kupiec w Bordeaux, uzbraia teraz okręt na wyprawę, iakiey dotąd handel Francuzki nie przedsiębrał. Okręt ten jest 200 beczkowy i nazywa się Le Bordelais. Ma on około przy-

ładka Horn, do Kalifornii, a stamtąd do Notka-Suod popłynąć, tam nakupić futer, stamtąd udać się na połów pereł do wysp Sandwich, nabrać kosztownego drzewa, nakoniec popłynąć do Chin i stamtąd do Bordeaux powrócić.

Do Leeds nadeszły wielkie zamówienia sukna dla wojska Rossyyskiego, przez co zdrożał funt wełny o 3 pence.— Z Wirginii nadeszło tu wiele tytoniu, przez co znacznie cena jego spadła.

Podług listów z Rio-Janeiro znajduie się tam wielki zapas Francuzkich towarów, osobliwie wino z Bordeaux ma tam pokup. Amerykanie przeciągnęli ze szkodą Anglików większą część tamtejszego handlu na swoją stronę. Dostawiają tam szczególnie wiele broni i ammunicyi. W Brazylii ogłoszona bydź ma powszechna tolerancya dla przyciągnięcia do tego pięknego kraiu cudzoziemców. Fonnuczka osada w Rio-Janeiro składa się z 400! osób powiększey części rzemieślników i artystów, którym rząd dał mieszkania, grunta i dostarcza żywności. Grunta nie są dla nich wielkiem dobrodzieystwem, gdyż zbywa im na rolniczych narzędziach.

Z Paryża d. 25 Września.

Nigdy jeszcze nie były tak częste i długo trwające rady Ministrow iak teraz. — Nowym dowodem tęgości rządu jest następujące rozporządzenie Królewskie:

"Ludwik, &c. Gdy Wicehrabia Chateaubriant w drukowanym swoim dziele powątpiwa o osobistem naszym zdaniu w wyrażeniu woli naszej w rozporządzeniu z d. 5 Września, (o rozwiązaniu izby Deputowanych,) przeto rozporządziliśmy i rozporządzamy iak następuje: Wicehrabia Chateaubriant przestaje od dnia dzisiejszego należeć do libzby naszych Ministrów

stanu. Dan w zamku Tuilleries dnia 20
Września 1816.,,

Tytuł dzieła P. Chateaubriant jest: *De la Monarchie selon la Charte, &c.* z dewiza: *Le Roi, la Charte et les honnetes gens.* Na początku przemowy wyraża: "Jako prosty obywatel widziałem się już w ważnych okolicznościach obowiązany podnieść głos mój i przemówić do oyczyzny, do czegoż dziś nie jestem obowiązany? Jako par i minister stanu nie mamże ścisley szych powinności do dopełnienia? i to co festem moiemu Królowi winien, niepowinnoż zgadzać się z urzędem, którym mnie zaszczycił? Jako par Francuzki obowiązany jestem powiedzieć Francyi prawdę, i uczynię ją. Jako Minister stanu winienem Królowi prawdę i objawię mu ją. — P. Chateaubriant mówi w powyższem swoim dziele: "Król nie myśli tak, jak w rozporządzeniu swoim względem rozwiązania izby Deputowanych myśleć się zdaje. — P. Chateaubriant oddał sam d. 17 b. m. Królowi swoje dzieło z dołączonym listem, w którym wyraził, iż jego sumnienie zabrama mu dla dobra kraju przytłumię tego plodu, i że wszystkie nalegania są w tey mierze daremne. — Policyia jednak skonfiskowała jego dzieło i u Xiegarza Lenormant 2000 egzemplarzy zapieczętowała. Lecz przed skonfiskowaniem rozeszło się wiele egzemplarzy tak w kraju jako i zagranicą.

Monitor zawiera co następuje: "Kommissarze 4 sprzymierzonych Mocarstw mający zlecenie przekonać się o uiszczonych przez Francyją wyplatach, zesłi się d. 7 b. m. z wyznaczonemi w tymże celu z strony Francuzkiej kommissarzami, i znaleźli, iż Francyja do 31 Lipca r. b. wszystko wyplaciła. Za 6 miesięcy nastąpi podobneż znowu sprawdzenie.,,

Tenże dzielnik wyraża: "Niezaprzczonym znakiem działającej w kraju partyi są tajne towarzystwa. Niekonieci, nie mogąc jawnie stawiać przeciw prawey władzy, starają się skrytymi sposobami ją obalić. Lecz coż potrafią zrobić przeciw Królowi Francuzkiemu i prawey konstytucyi tajne związki i zowachy kilku fakey? Oby nikt nie dał się daley gubić i nie puszczał się ciemną drogą, która go daleko od tronu i oyczyzny zaprowadzi, i t. d.

Jenerał Dessaix i Pulownik Fabre, którzy od kilku miesięcy siedzieli w cytadeli Fenestrel, zostali z rozkazu Króla Sardynskiego wypuszczonemi.

Mówią, iż Król chciał kupić Malmaison, lecz Xże Eugeniusz (Beauharnois) odpowiedział, iż tego spadku po swey Matce za żadną cenę nie sprzeda.

Król rozrządził teraz 11 mill. fr. które z listy cywilney na wynagrodzenie zaszczyconych przez wojnę Departamentów przeznaczone zostały.

X. Fleurie, który przybył tu z listami z Rzymu względem spraw kościoła Francuzkiego, pojechał tam napowrót z odpowiedzią. — Były Biskup Karkatsony powrócił tu z Anglii i posłał Oycu S. zrzeczenie się swojego biskupstwa; za jego przykładem poyda zapewne i inni byli biskupi.

Nielaki Brandy, który oskarżony był, iż należał do buntowniczych poruszeń w Sauveterre, sławiony niedawno został przed sąd kryminalny w Bordeaux. Sąd ten uznał, iż jego przestępstwo należy do przestępstw za które Król pod d. 13 Stycznia 1815 roku ogłosił przebaczenie i uwolnił go przy okrzykach słuchaczy. Nie żyje Król!

DODATEK

DO N^{RO} 82.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13. PAZDZIERNIKA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

W dniu 3 b. m. i roku było posiedzenie Dozoru Szkolnego Krakowskiego w przytomności JW. Woronicza Biskupa Krakowskiego, którego Prezydujący Zastępca na Sessyi JW. Xiadz Łancucki Infulat, Scholastyk Krakowski przywitał jako Prezesa Dozoru Szkolnego według Ustawy tegoż Urzędu, mową pełną wyrazów oddających sprawiedliwość JW. Pasterzowi, ci do światła gorliwości i najlepszych chęci, widzieć Młodzież swey Dwieczerzy i swiego kraju oświeconą i należycie uzdatnioną do pełnienia powinności społecznego życia, stosownie do przeznaczenia każdej Klasy ludzi z pożytkiem własnym i dobrem dla kraju. Mowa powitalna jest treści następującej:

"Jaśnie Wielmożny Mości Xże Biskupie! Dozor Szkolny, dzieło troskliwości Rządu Polskiego o wychowanie, i oświecenie Narodowej Młodzieży już tylko w szczątkach swoich istniący, oddając dziś hołd uszanowania Biskupiey Twęj dostojności, wita Cię tako Naczelnika swego, w świetnym tym Publiczney posługi zawo-
dząc. — Posługa narza dla dobra kraju, bez

płatna i samą gorliwością Obywatelstwa żywiora, posługa do szczęścia przyszłych pokoleń zmierzająca, tylokrotnemi pochwałami użyteczności od Wysokiey Magistratury Edukacyney dotąd zaszczycona: Znayduie i w Rządzie tego wolnego kraju takowe dla siebie względy, iakimi się prawa zasługa w Sądzie sprawiedliwości cieszyć zwykła.

"Stoiemy dotąd na mieyscach przeznaczonych nam od Oyczyzny, służemy iey i dla Niey. W tem cały nasz zaszczyt, cała chluba, zysk i nagroda.

"Twoia JW. Biskupie troskliwość o rozkrzewienie ziarn, które nauka na tę pierwotną rodu Polskiego ziemię rzuciła, każe Ci między niemi szukać zarodka cnót, iakimi się Starożytnych Polaków serca w młodości swey napawały. — Pcmniki Ich w Swiatyniach tego Miasta pozostałe ożywiają gorliwość Twoią; abyś na popiołach prawowiernych Oyców, świętość wiary, tryumfującą oglądał, i nieskażoney czystości iey prawidła, późnym pokole-
niom przez ręce swe do zachowania przestał.

"Chwała poprzodników Twoich *Oleśnickich, Maciejowskich, Tomickich*, zaszczyt Twey Stolicy Biskupiey czyniących, oparła się dziś na barkach Twoich i Trzeba było wieków, abyś się dla niey zjawił, trzeba było Mądrości, Wspaniałomyślnego Monarchy ALEXANDRA, aby iey Ciebie pozwolił. — Obszernem światłem Nauki wrociles nam wieki *Rochanowskich*, albo raczej dales tamtym uczuć tyle straty, że Ciebie w nich niebyło, ile my w Tobie zyskali.

"Przed Tobą więc iako najlepszym Sędzią Sprawy Narodowej, chce dziś Dozor Szkolny wykazać poświęcone od Siebie dla Dobry krajowej Młodzieży prace, objaśnić porządek czynności swoich, i pocieszyć Twe serce widokami szczęścia, iakie na kraj Polski z wychowania dobrego przyszłych Jego Obywateli spływać może.

"W tym wykazie uyrzysz cały ogół Mieszkańców ziemi Polskiej do Świątyni nauk wezwany. W nim przedstawione Ci będą stosunki instrukcyi iakie Szkoły wyższe od niższych przedzielaią, iakie prawdziła oświecenia dla Młodzieży przeznaczoney do pierwszych usług krajowych wskazane, iak zastosowane nauki handlowi i rękodzielcom potrzebne, iakie przygotowane światło dla Wjeśniaków uprawie ziemi Rządem Opatrzności zostawionych, iakie nakoniec przepisy dane doskonalenia i rozszerzenia Władz duszy tey płci piękney, dla której tylko imie płci słabey upowszechnione było. Słowem uyrzysz w tym wykazie licznie i bardzo zaprowadzone na tey ziemi osady Umiejętności, zaczawszy od Religii, której Ty stróżem jesteś, aż do tey nauki, bez której posia-

dania znacność człowieka małcie.

"Dorzysła już wiele Naród Polski i uczonych prac Geniuszu Twego; należą one dziś do rozszerzenia oświaty kraju, a potomność gatuie im hołd ustanowienia i podziwienia swego. Lecz cnotom Twoim większy zakres iest przeznaczony, bo gdzie tylko imię cnoty uwielbienie odbiera, tam imię Twoje zamilczone nie będzie.

"Przemawiaj do nas iak Mędrzec, a pracy naszej zostaw ten zaszczyt, że życzeniom Twoim odpowiedzieć umiała."

Po czuley odpowiedzi JW. Biskupa czytany był raport o Szkołach tak w Krakowie i iego Okręgu znajdujących się, iako też o Szkołach Woiewództwa Krakowskiego, którego raportu krótką treść o Szkołach i Uczniach całej Diecezyi, zamówił sobie JW. Pasterz; a po załatwieniu interesów szkolnych Sessya ukończoną została.

Towarzystwo Naukowe przy Uniwersytecie Krakowskim odprawi Posiedzenie publiczne czytaniem Rozpraw w dniu 15 b. m. o godzinie tsey ranaey na Amphiteatrze w Kollegium Nowodworskiem. — w Krakowie dnia 11 Października 1816.

Zapewniają tu, że Jeneral Hrabia Morand odebrał listy z Francyi, które mu donoszą, że iego oyciec pozwał i zażarzył przed Królem i Izba Deputowanych, oskarżycielów syna swego, którzy wyrobili przeciw niemu wyrok w Roszelli pod d. 29 Sierpnia iako występcy przeciwko władzy Królewskiej, i przeciwko prawom, gdyż Król przebaczył temu Jeneralowi, wpływ iakie mógł mieć w zdarzeniach roku 1815.

Z Warszawy d. 8 Października.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego

My z Bożey Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosssy, Król Polski,
&c. &c. &c.

Mając wzgląd na krótkość czasu, jaki teraz zabawić będziemy mogli w stolicy Naszego Królestwa Polskiego, tudzież na mnogość prac Naszych, nie chcąc oraz, ażeby w odbywaniu spraw administracyjnych nastąpić miała jakowa przerwa, przez odmianę w zwykłym onych pod niebytność Naszą prowadzeniu;

Postanowiliśmy i postanawiamy:

Art. 1. Namiestnik Nasz w Królestwie Polskiem będzie sprawował przez cały czas terażniejszego Naszego pobytu w temże Królestwie Władzę, jaką onemuż Aktem Nominacyi z dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1815 na przypadki niebytności Naszey, nadaliśmy, stosownie do Ustawy Konstytucyjney, do Statutów Organicznych i do Naszych postanowień szczególnych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczone będzie, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dane w Warszawie d. 19 Września
i Paździej. 18.6.

pod.) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla
(L.S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu

(pod.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem

Radzca Sekr: Stanu, Jeneral Brygady
(Podpirano) Kossacki.

Z Brukseli d. 27. Września.

Od kilku dni opuściło wiele Francuzkich wychodźców miasto nasze, udając się, jak mówią, do Ameryki.

W stanowiskach korpusów Rossyjskich i Pruskich we Francyi nie zastała żadna odmiana.

Z powodu odniesionego pod Algierem zwycięstwa odprawione zostanie w całym królestwie podziękowne nabożeństwo. — Wiceadm. van de Capellen i Adm. Lordowi Exmouth dał J. K. Mość wielkie krzyże orderu Wilhelma; 5 kapitanów floty mianowanych jest kawalerami 3ciey, a 2 poruczników 4tey klasy tegoż orderu.

Od brzegów niższej Elby d. 30 Września.

W porcie Hamburgskim znajduje się teraz szukający ładunku pamiętny okręt, który miał Bonapartego przed poddaniem się Anglikom z Francyi do Ameryki wywieść. Wszystko w naywiększej tajemnicy było już do tego z jego zarządzenia przygotowane, i były Cesarz miał w beczce odplynąć, ale gdy widział niepodobieństwo uść przed pilnującemi go Angielskimi okrętami, odmienił swoje postanowienie. Okręt ten należy teraz do Lubeckiego kupca i dowodzi nim Kapitan Glay.

Feldm. Hr. Mörner przyjął tyłko wielkorządztwo w Norwegii, jak powszechnie mówią, na dwa lata, a odda go potem Xciu Oskarowi.

Jeneral Jomini przybył po 4 dniowej żegludze z Trawemünde do Kronstadtu.

Dwa Rossyjskie liniowe okręty i dwie fregaty, które stały niedawno na przedporciu Kopenhagskiem, zbudowane zostały w Archangelu, i złączył się mają z wielką w Kronstradcie flotą. Z Archangelu oczekiwanych jeszcze jest wiele przewozowych statków.

Od brzegow Menu d. 29 Września.

Xże Następca Elektorstwa Heskiego pojechał d. 27 b. m. do Lipska.

D. 12 b. m. siedem 4 konnych wozów z pieniędzmi z Włoch przeszło pod zastoną woyskową przez Klagenfurt do Wiednia.

Mówią, iż Królewicz Angielski Xże Kentu zaślubi się z Xiężniczką Amalią, siostrą W. Xcia Badeńskiego.

W Lipsku chciano także podczas iarmarku sprzedawać przez licytacyją towary

Angielskie, lecz Magistrat tamtejszy nie pozwolił, i ponowić kazał rozporządzenie, iż wczasie iarmarku i na 8 dni przed i na 8 dni po iarmarku w Lipsku żadne towary przez licytacyją sprzedawane być nie mogą.

Śnieg na najwyższych górach Szwajcarskich tak dalece teraz stał, że bytło na nich paść się może, czego po inne lata o tej porze roku nie bywa.

U W I E S T N I A.

Niżej podpisany uwiadomia, że po upadłym terminie w dniu dwudziestym szóstym, meca i roku bieżących do licytacyji przedstanowczey, rezultujących lat siedmiu, zaczynając od dnia 24go Czerwca 1817 do 17 Maia 1824, woytostwa wsi Rybny w Okręgu Miasta Wolnego Krakowa, o mil dwie od tegoż sytuowanej, Prawem Emphyteutycznym, przez Józefa, zaś później przez Kazimierza Jaroszewskiego posiadanego, teraz zaś do sukcesorów tegoż to jest: Ur. Franciszki z Jaroszewskich Dębczyńskiej, Andrzeja, Karola i Wiktorji Jaroszewskich (których Opiekunami Uur. Antoni Szawelski i Józef Burski, należącego. W skutek Uchwały Rady Familyney, w Sadzie Pokoju, Powiatu i Miasta Krakowa, dnia 20 Czerwca roku bieżącego odprawiony, przez Wysoki Trybunał tutejszy I. Instancyi, dnia 26 Lipca tegoż roku do N. 173 potwierdzoney. — Licytacya stanowcza tegoż woytostwa, w dniu 7mych Listopada roku bieżącego 1816 przed podpisany, jako do teyż Rezolucyi Trybunału I. Instancyi dnia 27 Sierpnia 1816 do Nru 775 wypadła delegowanym, w kancelaryi przy ulicy S. Jana pod Nr. 466 o godzinie 9tej ranney, odprawiać się będzie pod następującemi warunkami

1mo Pierwsze wywołanie zacznie się od summy 28,000 złotych Pol. w monecie srebrney grubey kurant, za wszystkie lat siedm, za szacunek ustnowionej, do którego szacunku służyła za zasadę dawana summa przez Possesora dzierżawnego.

2do Przed rozpoczęciem się licytacyji, żyjący licytowaćota część summy szacunkowey, dopiero wymienionej, to jest: kwotę 2800 złotych Polskich złożyć

3tio Przyszły nabywca, winien będzie summę z licytacyji wynikającą, na dobrach w Okręgu Miasta Wolnego i ściśle Neutralnego Krakowa stojących, za okazaniem dostatecznego bezpieczeństwa, z obowiązkiem opłacania prowizyi roczny po 5 od 100 zahipotekować; Nakoniec

4to Przyszły kupiciel część dla wieloletniej sukcesorki, Ur. Franciszki z Jaroszewskich Dębczyńskiej, jaka się zdziało nastąpić mającego okaże, wypłacić. Orsz gdyby Rada Familyi uznała nieodzowną potrzebę obrania z kapitału, na rzecz małoletnich jakowey kwoty, takową, za poprzedzić mającą Uchwałą Rady Familyi, złożyć obowiązany będzie. W Krakowie d. 26 Września 1816 roku.

Olearski, Pisarz Akt.

Podpisany, ustanowiony sadownie Kurator pozostałej massy po i. p. Jerzem Raszko, byłym Pułkowniku woysk Polskich, zmarłym we wsi Ujeyscu w Powiecie Lelowskim, Woiewództwie Krakowskim; stosownie do art. 770 Kodexu Cywilnego, wzywając niewiadomych Sukcessorów wspomnianego Raszko, aby po odebraniu spadku, do którego sądziliby się mieć prawo, zgłosili się. — Przeto, wzwanie niniejsze do Gazety Krakowskiej, Warszawskiej i Wileńskiej, dla umieszczenia troistego przestany zostalo. — W Krakowie d. 2 Października 1816.

Jan Kanty Fachinetty, Patron T. C. I. M. W. K.

Dodatek 2g.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

Dnia 13. Października 1816.

Obwieszczenie Licytacji, która na dniu 16 Grudnia 1816 w Wieliczce w tameczney Ces. Król. Dyrekcyi sprzedaży Soli na zadzierżawienie transportu Soli kamienney w Galicyi na rok, od 1go Kwietnia 1817 do konca Marca 1818 naylepiej ofiarującemu, publicznie odprawiona będzie.

1mo Stacye ładowania i odstawiania, tudzież odwozić się mająca ilość Soli, są następujące: — a) Z Niepołomic i Podgórze wodą do Dworów, Trzykroć sto pięćdziesiąt tysięcy Cetnarów. — b) Z Dworów łądem do Bielska w Szląsku taż sama ilość Trzykroć sto pięćdziesiąt tysięcy Cetnarów. — c) Z Wieliczki łądem do Bielska, Sto tysięcy Cetnarów. — d) Z Wieliczki do Kalwaryi, Pięćdziesiąt do sześćdziesiąt tysięcy Cetnarów. Przytoczyć tu należy, iż na opłatę odwozową z każdej stacyi osobno licytowanoby będzie; transport iednak przez iedną, i też samą Kompaniia z wszelkich wyż rzezonnych stacyi nierozdzielnie w Dzierżawę objęty byćz musi.

2do Sól ta częścią w beczkach pakowana, częścią w kruchach, to jest: nie pakowana w beczki podług Cetnara Widentskiego w wadze netto do transportu wydawana będzie, która ze stony Kontrahentów transportowych, bez różnicy gatunków i artykułów Soli przyzynnwaną, i odstawianie iey z tym wyraźnym obowiązkiem dla Kontrahentów przyspieszone byćz powinno, ażeby w żadney z tych stacyi odwozowych, w przeciągu czasu tego Kontraktu, nie zabrakło soli na własną miejscową sprzedarz, ani też na dalsze ciągłe odstawianie teyże z Bielska do Szląska i Morawy. Z końcem zaś miesiąca Marca 1818 roku powinna byćz potrzebna ilość dla Bielska zupełnie odebraną, i tamże odstawioną.

3to Gdyby się wyrażona w iszym punkcie ilość Soli do iedney lub drugiey stacyi odwozowej dla zmienionych okolicznosci zmniejszyła, lub gdyby się w stacyach, z których się Sól do transportu pobiera, nie znajdowały dostateczne zapasy Soli, więc Kontrahenci mają się ta mnogością kontentować, która im wydana byćz może, nie mogąc z tego względu pod jakimkolwiek bądź tytułem żądać wynagrodzenia. W przeciwnym razie obowiązani są Kontrahenci większą ilość, niż punktem iszym oznaczona jest, za kontraktową zapłatę odstawić, ile tego stan wody, pogodne czasy, lub inne okolicznosci dozwoła.

4to Na zniknienie Soli przy transporcie, dozwała się jako naywiększa ilość w przewożeniu do Dworów, szybikowey i zieloney kruszkowey lub w beczkach pakowanej dobrej Soli, ieden od sta. — W przewożeniu z Dworów do Bielska, ćwierć od sta. — W przewożeniu z Wieliczki przez Kalwaryia do Bielska, ieden i ćwierć od sta. — a przy przewożeniu z Wieliczki do Kalwaryi dla miejscowey sprzedarzy pół procentu, z tym iednak wyraźnym warunkiem, iż za ową ilość, któraby od tegoż zniknienia pozostała, Kontrahentom transportowym, żadne wynagrodzenie od Skarbu nie będzie udzielone; w przeciwnym zaś razie, Deces, któryby się nad wyniszczone zniknienie okazał, przez Wekturantów, lub Pełnomocników Kontrahentów w Stacyach odwozowych podług na ówczas powszechney podwoyney ceny sprzedarzy, zaraz w gotowiznie wynagrodzony byćz musi. W Dworach gdzie sprzedarz Soli nie exystuje, to wynagrodzenie podług ceny, iaka w Kalwaryi jest, uiszczonym byćz ma.

5to Zapłata od frachtu z Niepołomic i Podgórze do Dworów, w połowie w Wieliczce zaraz po naładowaniu, druga zaś połowa w stacyi odwozowej w Dworach po odebraniu Soli tamże; za fracht z Dworów do Bielska, po odebraniu całkiem w Bielsku; za odstawianie z Wieliczki prosto do Bielska w połowie po naładowaniu Soli tutaj, druga zaś połowa po odstawieniu Soli w Bielsku tamże; a za odwóz z Wieliczki do Kalwaryi w całości zaraz po odebraniu soli w Kalwaryi całkiem wydana będzie.

6to Wszystkie te transporta Soli, wodą i łądem, wolne są iak dotąd, gdy suż

solą naladowane lub próżne powracają w C. K. Austryackim Państwie od opłaty wvta, mostowego i przewozu, równie i fury z Domu po Sól iadące w Austryackim territorium uwalniają się od teyże opłaty, jeżeli te przepisane kartki i zaświadczenia miejscowe okażą, niemniej, jeżeli gdy po Sól iadą, lub od teyże powracają, żadnego innego sankunku nie wiozą.

7mo Przystosowanie potrzebnych do szybkiego ułatwienia transportu galarów z potrzebami do tegoż ludźmi, iako też utrzymywanie tychże i najmowanie dobrowolnych furmanów, zostawia się całkiem i jedynie Kontrahentom; wyłączają się jednak owe miejsca, które iak dotąd wzywane bywają do zaopatrzenia solą składu Niepołomskiego i Podgorskiego, iako i do dostawienia materiału do Wieliczki, tudzież i poddani z gór Cyrkułu Bucheńskiego, Myślenickiego i Sandeckiego, którzy do zaopatrzenia Solą tamtejszych magazynów Skarbowych sprzedaży, i do prowadzenia transportu Soli do Węgier zatrzymani byćd muszą.

8vo Tylko nadzwyczajne wypadki w owych okolicach, przez które transport Soli idzie, i ile przez te, dopełnienie transportu całkiem wykonane byćdby nie mogło, uwalniają Kontrahentów od obowiązków w tey mierze przyiętych.

9no Pozwala się Entreprizie transportowey w temże interessie transportowym na swych galarach używać C. K. orła Austryackiego.

10mo Dla dokładnego wypełnienia, przez Kontrakt przyiętych obowiązków, mają Kontrahenci ieszcze przed rozpoczęciem niniejszego Kontraktu dzierżawczego kaucyą w kwocie Sto dwadzieścia tysięcy Złot. Ryns., w dwóch i pół procentowych skarbowych Obligacyach złożyć, które w przypadku, gdyby warunki kontraktowe, z winy Kontrahentów punktualnie nie były wypełnione Skarbowi, iako zupełna tego własność pozostaną. — Prócz dopiero namienionej kaucyi w papierach Rządowych, zaręcza Entrepriza transportu dla tem większego wynagrodzenia w przypadku gdyby warunki Kontraktowe dokładnie wykonane nie były, wszystkie także swe do użytku transportowania Soli przeznaczone galary wraz z należącemi do tychże narzędziami, iako też i wszystkie własne konie, gdyby się w takowe do transportu wodnego przystosowała, wraz z znajdującemi się w owczas obrokami co wszystko bez wyłączenia, iako własność Skarbową, a to w tym sposobie uważana byćd ma, iż toż samo natychmiast do dalszego prowadzenia Defluitacyi Soli, przez Skarb, bez wszelkicy nagrody odebrany byćd może. — Z resztą ma byćd Kontrakt, iako zgasły uważany, gdyby choć jeden z obowiązków przez Kontrahentów przyiętych z ich winy nie był dopełniony. — Kontrahenci wyrzekają się także w ogólności w tem przypadku, gdyby kaucya wraz z wyżej rzeczonymi narzędziami, lub podług następującego punktu iako Vadium złożyć się mająca kwota z strony Naywyższego Skarbu zabrana byćd miała, powszechney drogi prawa, i poddają się Wyrokowi C. Król. Austryackicy polityczney instancyi.

11mo Naostatek oznacza się, żeby każdy mający chęć licytowania ieszcze przed zaczęciem licytacyi vadium trzydzieści sześć tysięcy zł. ryn. w walucie w gotowiznie złożyć, które wszystkim, którzy transportu nie dostapili, zaraz po skończoney licytacyi, owemu zaś Kontrahentowi, który się przy transporcie utrzymał, dopiero po podpisaniu, kontraktu i po złożeniu w punkcie istotym przeznaczonej kaucyi, zwroczone będzie. — Nakoniec, każdy mający chęć do licytowania, musi się przed zaczęciem licytacyi wykazać, iż prócz ustanowionego vadium w gotowiznie, przepisana kaucya przy podpisie kontraktu, który po skończoney licytacyi, z warunkiem potwierdzenia onegoż przez naywyższą Ces. Kr. Nadu orząd Kamercę, niezwłocznie ułożony byćd, złożyć, i na siebie obięte obowiązki transportowe w ogólności, i w przeznaczonym czasie, bez niebezpieczeństwa dla Skarbu naywyższego, wypełnić, iest w stanie; do czego zaświadczenia cyrkularne, lub innych Urzędów, Magistratów, albo Cromad, ze strona ma się dobrze, handel obszerny prowadzi, lub domy posiada, którym prócz szacunku realney wartości, inne dowody do pragmatycznego zabezpieczenia potrzebne, brakują iako też inne nie zaręczające zaświadczenia dostatecznymi nie są. — Niemniej dowody względem zupełney pewności i potrzebney własności strony, do takowego przedsięwzięcia w C. K. Austryackim Państwie, nie zaś za granicą mieć potrzeba.